

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Sermo XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

¶ De sancto Marco

ex triplici genere deuotionis dñō offeruntur. scz filialis, sponsalis & divinalis. **Filius** oī est quā filii offerunt deo ut p̄t. quā tunc effundim⁹ cū p̄ potiora & p̄fectoria ex eretia sublato timore p̄tōrū & horrore iudiciorū dei. ex dulci affectu diu oram⁹ stan tes in eo affectu corā deo ipm dulcifamā res & fiducialiter orātes. de p̄tis affectu nibil oīno hestitatis. sicut filius an p̄tēm rep sentatēs specie naturalis filii q̄ semper dulci ter & fiducialiter orāvit. **Job. vi.** Ego scio q̄a semper me audis. **Ninc** est qđ dicit apostol⁹ **Hal. iii.** Qm̄ autē estis filii dei misit deus spm filii sui in corda vīa clamārem. **Abba pi.** Dulcissimum est nōmē p̄tis in ore filii. Si enī spū qui a p̄tē procedit in filii. ora mus deū. suspirātes ad patriā. quō pater hanc oīnem repellere p̄t & ea nō acceperat. nequaq̄. Hāc oīnē docuit nos **Pat. vi.** saluator n̄ dī. Sic orabit. P̄t n̄ qui es in celis tē. Ecce a paterno nomine docet orationē inchoare. **Hoc** oī dicit sponsa lis. Que oī ex tali affectu amoris deo offertur q̄i casta sponsa sposo suo. que non diligit aliud nec querit aliud nec desiderat nisi spōsum. nā sive eā corripiat. sive duruz se exhibeat. sive etiā pecciat. sive q̄cūq̄ modo indignatiōis oculo ipam respiciat. diligat eū ut sponsum suū. Sic oī sponsalis orat deum nō ppter grām impetrādam vel qdūq̄ aliud. sed orat deū ppter ipm soluz. dicendo cū **P̄t.** Quid em̄ mihi est in celo. ta te qđ volui sup terrā. Et subdit. **D**e cor dis mei & pars mea deus in eternū. In hac oīne anīa suspensa incipit languere & pre impatienti desiderio estuare. In h affectu dicit sponsa in **Lantic.** Ttipate me floribus. fulcite me malis. q̄ amore lāgueo. Et iterū interpellās omnē celi militiā. d. **A**nnicate dilectio meo q̄ amore langueo. **Vnde** Bern. Hub tractio rei amate est augmētaio desiderij quo necesse est affici mentem amāris vehementer eo absente. **Frustra** ei nisi fallor. fit ut languentis anīe q̄s tentet lenire dolorē quē intus gerit ex vulnere a moris nisi solus amaro. **A**d hunc affectū currunt omnes oīnes que perūt se deī p̄ sentia consolari. **Tertia** oī est & dicit dīnalis. que de pleno p̄spītuario omniū gratiarū ex fructūō diuine p̄ntie dñō exhibetur. p̄ quā & omnes sancti inebriant. **Juxta** illud. **P̄t.** Inebriabunt ab ybertate dom⁹

tue. & torrente voluptatis tue potabis eos. **P**re nūmia delectatiōis dulcedine detrun cate oīnes vel potius eructuate dñō eva porat yl' deficitū in oīone. nesciētes ipsi qđ loquunt. **T**am in figura q̄ in scriptura de uotis homib⁹ hoc legimus euenisse. In figura legi hoc. i. **Reg. i. de Anna m̄re Sa** muelis. vbi dicit de ea. **P**ouebant labia eius & vor penitus non audiebat. **E**stima uit ergo heli sacerdos eam temulenta. & dixit ei. **U**sczquo ebria eris. **D**igere pauliss vinū quo mades. **Quer**ndit. **A**equaq̄ do mine mi. **V**inū enim & omne qđ inebriare p̄test nō bibi. sed effudi animā meā in cō specu domini rē. **S**imiliter i scriptura tales oīnes iuenim⁹. **D**e quo Bernardus sug illud **Lantic.** **Dilect⁹** meus mibi & ego illi. dicit iter cetera. Ad quid loquitur sponsa mibi. ad nihil alius nisi q̄ mirabiliter delecrata. nec omnino tacere potuit. nec ramen qđ habuit exprimere potuit. **F**la grans em̄ amor. p̄sertim diuin⁹ cum se cohibere non p̄ualet. nō attendit quo ordine qua ve lege verboū ebliat. interduz nec verba exquirunt hec voces. sed solis suspiria est intentus. **I**nde est q̄ qui bmoī san cro amore flagrat nō considerat quid. qua liter & quādo loquat. sed quicqd in mente venerit. **T**ingenti modo & casualiter enum ciat sine eructuat. Ad quā eructuationē in p̄nti. & in fauero ad plenā repletionē nos p ducat iesus christus rē.

¶ De sancto Marco. Sermo XXV.

Sest leoni in operibus suis. i. **Bachab.** iii. **S**anc⁹ p̄p̄ta **E**zechiel in veteri testamēto. **E**t **Jobā** nes in **Apocal.** beatū **Marcū** sub figura leonis. cū alijs enāgelistis p̄uderunt. nec immerito. Quia p̄ viuifici suū euangelū virtute mirifica dei eccliam edificavit. **L**uius vita glorioſa. sicut in passionali legitur & crebra miracula arrestant ipm merito p̄ leonem figurandū. **A**d nostrā ergo etiam eruditōne bec verba reflectamus. aliquid eligentes quod ad laudes dei & huius sancti & mores nostros edificet. **N**ā vt ait Au gustin⁹. nullus maior deo & omnib⁹ sanctis honor poterit exhiberi q̄ & eos p̄ nostris

f. 3

viribus imitemur. de eorum vita et doctrina in nostris cordibus aliquid attrahentes per quod eis assimilari ad eorum portum quenam? Quia igitur beatus Marcus ex similitudine leonis ad tantam vitam et sanctitatem est primus. ut eius memoria in ecclesia babeat in perpetuum. Intueamur et nos hunc leonem et eius proprietatis et actibus nostram vitam similiter emendemus. De leone autem tria per ordinem trascurremus. Primum de leonis diversa acceptione. Secundum de leonis hic intenti electione. Tertium de priuata leonis ad iustum hominem applicacione. Primo dicam de leonis diversa acceptione. De quod Grego. quod natura non solum rei ex diversis coponit. Ideo in sacro eloquio licet per eam diversa designantur. Non idem in leone exemplificat dicitur. Ecce leo qui haber virtutem ex natura et senectu. Ex virtute significat deum et iustum hominem qui virtutem habet ex gratia. Ex senectu autem significat diabolum. Quod autem leo deum iustum hominem et datum significet evidentem legem in scriptura. De deo Apocalypsi. Ecce vicit leo de tribu iuda. radix dauid. Christus namque ex semine dauid describitur quem deus pater rugitu divinis fortitudinis suscitavit a mortuis. sicut catulus leonis rugitu eius viuificantur. De diabolo dicitur. Petri. v. Circuit quod leo rugiens. De homine iusto dicitur Proverbi. xiiij. Justus quod leo confidens absque terrore erit. Non exponens Grego. dicit. Quis sua spontanea mortificatio per omnia aduersitate fortitudine securitas habet. leo merito nuncupatur reges. Secundo dicendum est de leonis hic intenti electione. Omnitates ergo primus et secundum leones. eo quod primi leonis fortitudo inatttingibilis est. Et secundum et senectu et malitia est ab hominibus. de tertio leone. scilicet de homine iusto prosequimur. Tertio principale dicendum est de priuata leonis. ad iustum hominem hoc applicando. **A** Ubi sciendum sicut legem in libro de naturis rerum leo sex habet priuatas.

Primo praeuerit vestigia sua cauda delere. Secundo rugitu suo carulos suscitare. Tertio bestias in circuitu suo captinare. Quarto dorsum suum cauda superare. Quinto praeuerit venatoribus obuiare. Sexto praeuerit dormientes vigilare.

Primo dico quod leo consuevit vestigia sua cauda delere ne sua itinera deprehendatur,

Quid per vestigia nisi omnia tempalia. quod sunt vestigia verorum et eternorum bonorum. Vestigia enim non est id cum est vestigium sed similitudo eius. Hoc est cauda eius finis ei cui est causa. Si ergo in mente venit delectatio temporali bonorum. que sunt diuinitas. honores et voluptates. cogitemus ad quem finem nos pertrahant. si ad infernum. Non ergo attendamus ad ea que apparerunt. sed ad ea quod perturbant. Ut ergo omnia tempalia a nris affectibus penitus excludamus ne nostra deus diligatur. sed per considerationem verorum bonorum tanquam per caudam deleans. aduertam illud. **D**icitur. xvi. Quid perdest homini si vniuersus mundi lucrum reges. Hlosa non perdest. sed nocet. Deletis ergo vestigia per caudam finalis consideratio scilicet imitemur ipsum in rugitu. per quem carulos suos mortuos natos ad vitam suscitat. Sic nos omnes affectus nostras pariter et animas nostras que. propter predicta tempalia quibus adhescimus mortificavimus. per rugitum fortessem peccati ad vitam meritoriam suscitamus. Iungentes et validissimo clamore rugientes amorem nre detrimentum. quod ex malo vnu temporalium incurramus. ut dicere possimus cum sancto Job. Tanquam inundans aqua sic rugit meus reges. Non exponens Grego. dicit. Nam electi mentis sue oculis iudicia divisa anteponunt. dum ab occulta supra se sentientia trepidant. dum ex una parte culpas. et aduersa districci dei iudicium cogitant. Et quibus in eis via quedam aquarum colligunt unde meritis rugit defluit. Unde rugitum etiam dauid babuit qui dicit in Psalmo. Rugiebam a genitu cordis mei reges. Et quid perdest commissa pernitendo diluere nisi cum summa diligentia etiam futura caueamus. Inanis namque est potentia quam sequens culpa coinquitat. Idcirco tertio imitemur leonem in tertia priuata. Tertio bestias in suo circuitu nouit capiutare. sic enim in naturis rerum legit de leone. **L**u virgente fame preda vultus cape. horribilem rugitum emititur. ad cuius sonitus omnia animaliastant territa et stupefacta. et divitium suum audiunt cum tremore. Et tunc cursu suo circuit animalia et non audient transgredivi cursum illam. Sic et nos quod per rugitum profunde penitentie nos suscitemus. deinde cum summa diligentia circuamur nostras bestias. et motus bestiales. statuentes eis terminum regularis discipline quaz nullatenus audeant trasgredi ne iterum peccates faciamus nostra non

¶ De sancto Marco

missima peiora prioribz statueres tales terminu ut solos sensus moueant et neqz ad plenum pueniatur. Quia ut dicit Gregorius. Tunc nulla nocebit aduersitas si illa dñe iniquitas. Sed qz ut dicit idem. Non potest mala non facere nisi quis studeat bonis opibus insundare. Ideo quanto imitemur leone qui tempore conmotois dorsum pertutus cauda sua. Quid ergo dorsum nisi labore viribus commisuratum. Quid ergo caudam nisi fine debemus accipere. Dorsum ergo cauda pertutus si considerantes qz non diu persistimur. et ex hac consideratioe conmori dorso nostro impunitus quicquid boni operis portare possumus. Iuxta illud Eccliesie. ut. Quodcumque facere potest manus tua. instanter oportet. qz nec opus nec ratio nec sapientia nec scia erit apud inferos qz tu. pereras. Ecce labore et finis consideracione inuitit. Et apostoli Hebreorum. Per patientiam curramus ad propositum nobis certam aspiciemus in auctoritate fidei et summariorum istarum. qz proposito sibi gaudio sustinuit crucem confusione precepit. et subdit ibidem. Recogitare eum qui rale sustinuit a prioribus aduersitas semetipm traditione ut non fatigemini animis vestris deficiente. qz dicit. Recogitare eum qz per vos laborare non cessauit quousque omnibus completis dixit in cruce. summatum est. Et sic per caudas etiam possimus recipere puerantiam. qz dorsum operationem. Iubemus ergo in lege capit offerre in sacrificio cui cauda. i. opus bonum cui puerantia. Si vero ex negligencia aliquod surrepserit ut non omni tpe fm qz possimus opere mur. tunc cauda. i. fortissima disciplina dorsum nostrum tangamus. ne benignus dominus qui promotione nostram desiderat. tanquam suis utilles flagellis suis nos castiget. Que in flagella qualiter suspiciantur et suscepere offerentur. leo iterum nos docebit. Quinto in natris rerum legi de leone qz cum senserit se a venatoribus persequi gloriosum valde se reputat. et vibrans caput et fremens animo. gaudens preparat se ad bellum. nec tunc silvas repetit ne fugere videatur. Sed in agro campo se recipit ut a psequebente videatur. et siccus alioz sit et gressus. Sic et nos cui senserimus nos tribulari habere nobis per maxima gloria repudiemus. et eis de gaudientibus cui desiderio occurramus. Excepito bte Andrei qz dicit. O bona crux dum desiderataz iam occupavisti anno parata secum et gaudes ventio ad te. Hec enim est via qz quam deo placere debemus. Jux-

ta illud Iudicium viii. Deus qz tibi placuerunt ab initio. per varias tribulaciones traxerunt. Ecce de thobia legis. Quia acceptus eras domino noster erat ut temptatio probaret te Iudicium dei Jacob. I. Quoniam gaudium existimat frater cum variis temptationes incidentur. Et merito qz ut dicit apostoli. Cor. iii. Quod in primitivo momente est et leue tribulacionis noster. super modum in sublimitate eternam glebae pondus operabilis in nobis. Hec sunt dignae passiones huius temporis ad futuram gloriam. Ro. viii. Secundo de leone legimus qz agitis oculi qui vigilando dormit. Et qui silent vigilat et dormit. qz quod informamur qz si post bonorum operum lastationem et per fatigacionem tribulationum consolari cupimus. tunc interne contemplatione studiosissime nos demus. Quia si in nobis instaurari cupimus primus post positus actionem tumultibus introsumus ingrediamur. et collectis affectibus de cunctis locis sursus oia interiora ad deum erigamus. et ipsam nos suspedamus. Quod si fideliter agimus co descendit nobis deus et pinxit nobis sua dulcedine aliquid. qz quod inebriati omnium bonorum et tribulationum que vnde perculimus mercedem copiosam meremur. Quod bene figuratum legimus de Moysi Eto. xxviii. Qui ei ascenderet ad dominum in monte synai. dominus descendit ad eum. Per motem nostra contemplatio intelligitur. Tunc nos ascendimus ut ad ea que ultra infirmitates nostram sunt vindendo subleuemur. In hunc motem dominus descendit ut aliquid de se ad gustandum anime exhibet. Quod quantumlibet parvum sit. omnium tamen laborum pariter et tribulationum nostrarum plenum accipimus refrigerium et superbabundante consolacionem. Et haec promisit dominus Isaiae lx. dicens. Tunc videbis et flues et mirabutur et dilabuntur cor tuum quando concorsa fuerit ad te multitudo martyrum. id est omnium gratiarum. De hac vigilia et dormitione dicit spolia in Lantice. Ego dormio et cor meum vigilat. Quod expoenens Bernardus dicit. Foris dormio. sed in eius cor vigilat. quia duabus exteriora quasi non sentio. interiora suauiter apprehendo. dum per exteriorum sensus ab huius vita tumultibus sopio. viuacius interna apprehendo. Tunc enim verba dei mens viuacius penetrat. cum admittere curarum secularium tumultus recusat. Ideo feliciter quiete hic in gratia et ibi in gloria. Quod nobis prestare dignetur pater tecum.

f 4